

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De scholasticæ Theologiæ Vanitate, qua superioris
ætatis homines, doctrinam & religionem suam
tueba[n]tur, Liber, in locos communes digestus. Omnibus
ueræ ac solidæ pietatis studiosis in primis ...**

Sarcerius, Erasmus

Francoforti, 1541

VD16 S 1775

De Sacrificio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29838

DE COENA:

104
apud nos iugis memoria passionis Christi, ut
uero agno loco agni typici quotidie utamur
ad uesperam.

Pro urgente necessitate, etiam plures Missas
licet celebrare in uno die.

Quando in uno die occurrunt diuersa bene-
ficia dei commemoranda, uel impetranda pro
uiuis & mortuis, oportet Missam pluries ce-
lebrari, si adsit facultas, puta: unam pro festo,
& aliam pro ieiunio, uel pro mortuis.

Multiplicatio Missarum multiplicat oblati-
onem sacrificij, & multiplicat quoque eius ef-
fectus.

Missam melioris sacerdotis est melior, quo ad
annexa; ideo est melius audire eam. *dy 956.*

Missam celebratur pro paruulis baptizatis, non
quidem ad remissionem culpæ, nec ad augmen-
tum gloriæ, sed ad solatium uiuorum, & ad cõ-
mendandum redemptionis nostræ mysterium
ad gratiarum actiones pro eis, & ad ostenden-
dum, quod pertinent ad corpus Christi myste-
rium.

DE SACRIFICIO.

Mosaica sacrificia propiciatoria, non tan-
tum de propitiatione coram populo Iudaico,
sed etiam coram Deo pro peccatis ad iustitiam
propiciatoria fuerunt.

Non

DOCTRINA SCHOLAST.

Non solum sacrificium Christi, quo ipse se obtulit, sacrificium, pro peccatis fuit, sed et nos iuge sacrificium in Missa pro peccatis nostris offerimus.

Sacrificium Christi propiciatorium, tatum stat pro originalibus & præteritis peccatis.

Sacrificium Missæ hodie est uerum sacrificium pro peccatis.

Sub nouo Testamento duplicia sunt sacrificia: propiciatoria pro peccatis, & eucharistica.

Nostra sacrificia propiciatoria in Missa, iustificanc ex opere operato.

Sacrificium & sacramentum idē significant,

Virtute sacrificiorum olim iustificati fuerunt homines, teste Magistro.

Duo sunt sacrificia Evangelica: alterū, quo seipsum obtulit Christus in cruce: alterum, est sacrificium corporis & sanguinis Iesu Christi, in sacramento.

Sacramentum altaris aliter prodest uiuis, aliter mortuis. Viuis enim prodest sub ratione sacramenti & cibi, Mortuis sub ratione sacrificij &c.

In quantum enim sacramentum est, cibatur, & dat gratiam, & perfectionem manducanti, in quantum autem sacrificium, placat Deum. Hostiæ enim placant.

Et quoniam Deus iratus est, non affectione infliktionis, ideo Deum placando non sedat ipse
suis

affectionē, sed remitti facit pœnæ acerbitatem.

Sacramentum Eucharistiæ principaliter institutum est in sacrificium.

Licet semel oblatus est Christus in cruce, in aperta carnis effigie, offertur tamen idem in altari quotidie, relatus in panis uiniq̄ specie, nō quidem quantum ad ea, quæ pœnam impo-
tant, sed quantum ad finem salutis.

Sacramentum eucharistiæ in ratione sacrificij, non tantum prodest his, à quibus sumitur, sed etiam alijs, pro quibus offertur. Nihil enim in hac uita est, quod tantum satisfacit pro mortuis, quantum sacrificium altaris. Et non solum fructificat in bonis & iustis, sed etiā in peccatoribus, pro quibus offertur, ut à peccatis euerterantur.

Sacrificium proprie & semper accipitur pro aliquo facto ad honorem debitum soli Deo, & ad placandum eum.

Sacrificia exteriora sunt necessaria, ut interiora innotescant.

In quolibet sacrificio considerantur quatuor, scilicet: cui, à quo, quid, & pro quibus offertur.

Sacrificia ueteris Testamenti significabant sacrificium eucharistiæ in nouo.

Sacrificia ueteris legis erant instituta ad satisfactionem pro peccatis proprijs.